

Ақийда дарслари (68-дарс). Намозни тарк қилған одам ҳақида

16:30 / 13.01.2020 6584

Намоз араб тилида «салот» дейилиб, луғатда «яхшиликка дуо» маъносини англатади.

Шариатда эса намоз деб такбир ила бошланиб, салом бериш ила тугайдиган, махсус шартлари бор калималар ва амаллар мажмуасига айтилади.

Намоз Исро кечасида, Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳижратларидан олдинроқ фарз бўлган.

Беш вақт намознинг фарзлиги Қуръонда ҳам, Суннатда ҳам, Ижмоъда ҳам қайта-қайта таъкидланган.

Намоз балоғатга етган ҳар бир мусулмон учун фарзи айнdir. Ҳар ким ўзи учун намоз ўқимоғи фарздир. Ким намозни инкор қилса, Исломдан чиқиб, коғир бўлади.

Намознинг фарзлигини тан олиб туриб, уни тарк қилған одам ҳақида ихтилоф қилинган.

Баъзи тоифалар: «Бир вақт намозни бўлса ҳам дангасалик қилиб тарк қилған одам коғир бўлади», деганлар.

Жумхур уламолар эса: «Бундай одам коғир бўлиб, мусулмонлик доирасидан бутунлай чиқиб кетмайди-ю, осий ва фосиқ бўлиб, икки дунёning уқубатига сазовор бўлади», деганлар.

Намозни тарқ қилган одам охиратда ҳар бир тарқ қилган намози учун жазо олишига ҳамма иттифоқ қилган.

Шунингдек, бу дунёда ҳам жазо олишига барча уламолар иттифоқ қилишган. Аммо жазонинг тури ҳақида баъзи ихтилофлар бор.

«Ақоид илми ва унга боғлиқ масалалар» китобидан